

OMLADINSKA PRUGA



BROJ 165

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Tako je bilo juče, danas, biće tako i sutra

Radiće se neprekidno

Bez obzira na vremenske prilike brigadiri kreću na radilišta, sa čizmama i kabanicama, pod kišom, kopaju, betoniraju, istovaraju vagone, postavljaju pragove i — takmiče se

ZAVIDOVIĆI, 13. SEPTEMBRA — Danas je tmurno nebo nad Zavidovićima. Crni oblaci prijete kišom, kao da žele zaplašiti brigadire. To ne uspijeva ni kiši, ni oblacima ni prohladnom vremenu. Graditeljima drugog kolosijeka to ne predstavlja velike teškoće. Oni kao i po najljepšem danu ustaju u četiri sata ujutro, doručkuju, dižu zastavu i odlaze na radilište. Tako je svakog dana, tako je bilo i ovoga prohladnog septembarskog jutra.

U prijedpodnevoj smjeni radilo je pola brigada. Ostali će na trasu otići u drugoj ili trećoj smjeni. Sa čizmama na nogama, kabanicama na leđima, alatom u rukama, danas su brigadisti kopali kanale, betonirali potporne zidove, kopali rovove za drenažu. Danas su istovarani i pragovi i tucanik. Ponovo se takmičilo, ko će bolje, ko će više.

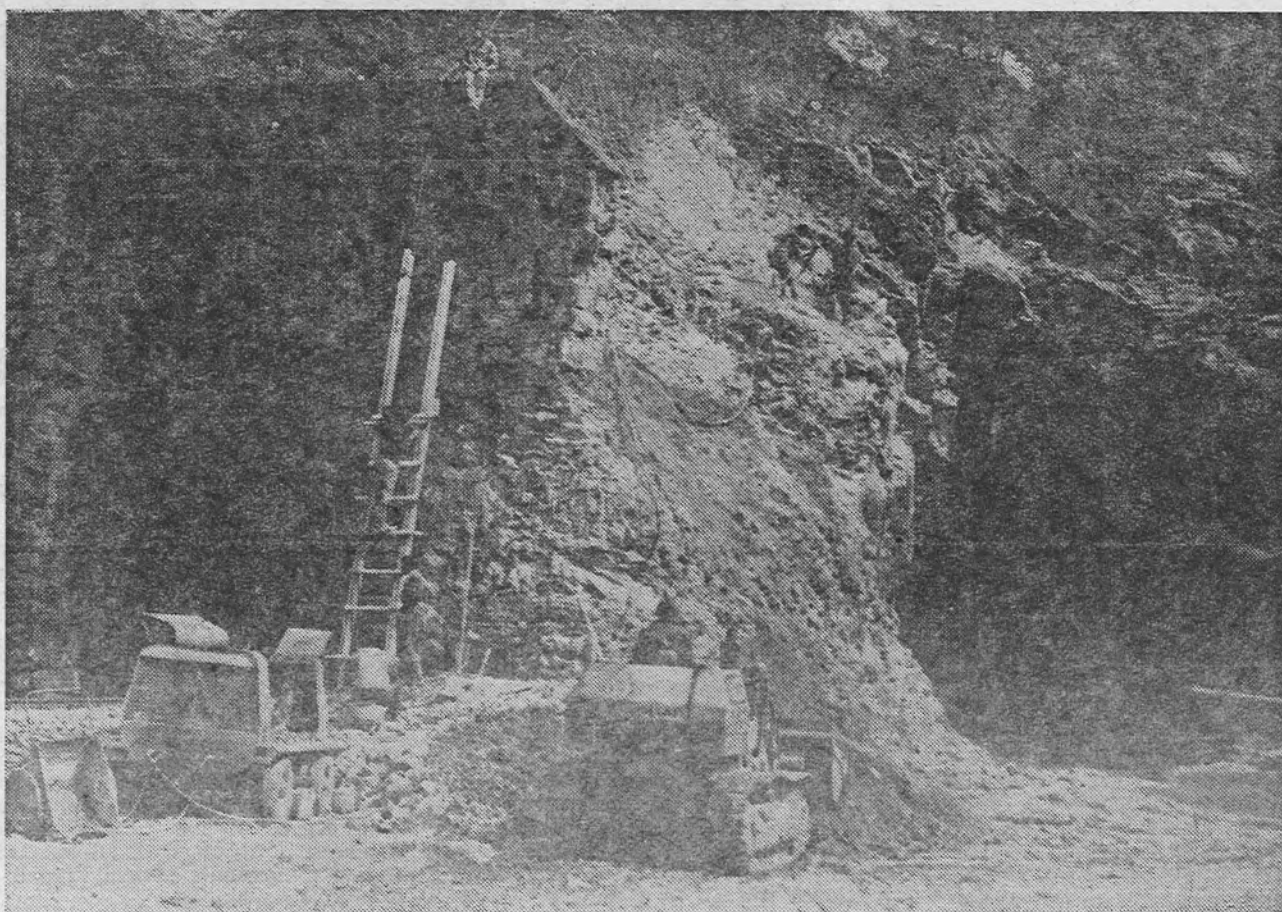
Iz brigadirskog voza, duž trase, primijetili smo da hladno vrijeme još više podstiče brigadire. Oni kao da mu prkose, kao da mu žele reći da ih to ne može omesti u ispunjavanju zavjeta datog Titu i Partiji da će drugi kolosijek na vrijeme biti gotov.

I po ovakvom vremenu upitate li brigadistu može li, nećete dugo čekati odgovor. Njihove riječi su kratke ali jasne — može i mora. Ne pitajte ih smetaju li im blatinjave čizme, i tu je odgovor — ne. I vjerujemo da im ne smetaju. Ovi mladići i djevojke pripadaju generaciji koja zna šta želi i šta hoće, a kad se to zna nema prepreke koja se ne može savladati i pred kojom je današnja, kao i ona mladost prije 31 godinu, pokleknula.

Tako je bilo juče, tako je danas.

I sutra neće biti ništa drukčije. Bilo hladno ili toplo radiće se dobro, u Stanići Zavidović, Vratolovu, u željezničkim stanicama Dolini i Maglaju, radiće se i u tunelima. Dok traje izgradnja — nema odmora.

I. KALKAN



Završni radovi na probijanju Vranduka

JOŠ JEDAN DOGOVOR IZVOĐAČA RADOVA

Vranduk pada, poslije i Orline

Udarne tačke ostaju i dalje tuneli, mostovi i novo korito Bosne ♦ Loše vrijeme zadaje teškoće, ali kiša ne smije ugroziti rokove

ZEPČE, 13. SEPTEMBRA — I na sinočnjem redovnom sastanku izvođača radova istaknuto je da se poslovi na cijeloj dionici dužoj 87 kilometara odvijaju u rokovima koji garantuju da će drugi kolosijek pruge od Doboja do Zenice biti završen i prije 29. novembra. Do sada su postavljena 42 kilometra šina. U ovom trenutku najviše ohrabruje graditelje što su oni najkapitalniji objekti — mostovi, tuneli i dio novog korita rijeke Bosne i pored velikih teškoća »napadnuti« svim raspoloživim snaga-

ma i sredstvima. Tako će, najvjerovatnije, u petak, 15. septembra, na godišnjicu prvog probijanja i za potrebe ovog drugog kolosijeka još jednom biti savladan i probijen Vranduk. Biće to velika radna pobjeda graditelja kojima je preostalo još samo 57 metara pa da bude dobijena bitka sa ovim moćnim tunelom. Nešto kasnije, 25. septembra, »pašće« i jedini dvokolosječni tunel Orline, koji je izvođačima zadavao dosta teškoća. Predviđeno je takođe da velikim zalaganjem radnika kolektiva »Dunav—

—Tisa—Dunav« već 22. septembra bude završena prva faza regulacije rijeke Bosne i da će za koji dan biti završena jedna dionica regionalnog puta Žepče—Zavidovići koja je morala biti premještena pošto novo korito rijeke Bosne presijeca dosadašnji dio tog puta.

Udarne tačke gradnje ostaju i dalje tuneli — Sikola i Orline te premještanje i regulacija rijeke Bosne. Tome svakako treba dodati i radove na Željezničkoj stanici Zavidovići s čijom se realizacijom kasni.

Time se onemogućavaju ostali izvođači da na tom dijelu u predviđenom roku obave svoje poslove.

Ocijenjen je vrlo korisnim potez što su brigadiri oformili specijalne ekipe koje graditeljima s velikim uspjehom pomažu i u najtežim i najkomplikovanim poslovima.

Loše vrijeme zadaje velike poteškoće graditeljima. Ali, kako je rečeno, kiša ne smije da ugrozi rokove gradnje. Zbog toga je neophodno dobrom organizacijom posla i racionalnim korišćenjem brigadirskog rada učiniti sve da ne vrijeme ne ostavi posljedice. Samo zajedničkim djelovanjem, uz puno angažovanje svih izvođača može se stići do željenog cilja izvršavajući dato obećanje drugu Titu.

Da će tako biti, da će pruga biti predata za Dan Republike i pored mahom objektivnih teškoća, ovdje u to niko ne sumnja.

N. ŽUJO

На траси за заједнички
учинак

Киша не зауставља бригаде

Бригадери по групама — на заједничком учинку — бетонирају плоче, истоварају вагоне, полажу прагове, јачају потпорне зидове ◆ Прву смјену замјењује друга ◆ Не мирује се ни на Сиколи

ДОВОЈ, 13. СЕПТЕМБРА — Киша није зауставила бригаде. Одлагања послова нема, тако да се и јуче по невремену радило несмањеном жестином.

И данас су бригадисти на траси. Раде за заједнички учинак, по групама. Бетонирају се плоче, истовара туцаник и шљунак, полажу се прагови, јачају потпорни зидови. Специјална бригада и протеклу ноћ провела је на Орлинама. Јутрос је четрнаест бригадира кренуло на Трбук да уграђује бетон у тунел и заустави пукотине, које су се појавиле на брду. Прву смјену замјениће друга, која ће истим темпом наставити започети посао.

Не мирује се ни на Сиколи. И по ред тешких услова чине се напори да се надокнади изгубљено, да се радови убрзају и тунел пробије. Споро се напредује, али одлагања нема.

Од данас са извођачима радова дијелује и специјална бригада. Мирко Пувалић, директор ООУР-а «Градња» из Лобоја непрестано трчкар по Сиколи, лони прсте, гледа у тмурне облаке и ђудљиво брдо, које у себи много тајни скрива.

Хоће ли пасти?

Командант Акције Филип Вуковић без устезања тврди да — мора пасти! Мирко Пувалић слијеже раменима. Узима папир и оловку, црта, комбинује, па опет одмахује руком.

— Биће тешко — вели.

Командант је упоран.

— Све што вам треба — тражите — и добићете. Али, потпиши, друже директоре, да ће Сикола бити пробијена.

Мирко Пувалић поново узима папир, оштро гледа и уз потпис рече:

— Биће готова.

Б. ТОМИЋ

Нормиран учинак

ЖЕПЧЕ, 13. СЕПТЕМБРА — Мада је јуче био кишни дан, ипак су двије бригаде «Светозар Марковић Тоза» из Новог Сада и «Хероји Романије» из Сокоца одрадили потребан број сати како би њихов учинак био нормиран. Сокочани су имали учинак од 173, а Новосађани 192 одсто.

Упркос киши и све остале бригаде урадиле су значајан дио посла.



Уз просјечно извршење норме од 191 одсто било је и радости и шале

ОРБ «Седми април» из Ви- соног послјије повратна са ОРА из Катланова

Бригадери ће градити индустријски колосијек у «Велепромету», а у седмој смјени учествоваће на ОРА «Шамац — Сарајево»

ВИСОКО, СЕПТЕМБРА — Бригадна конференција ОРБ «Седми април» одлучила је да се носиоци одличја са ОРА у Катланову потврде новим успјесима и допринос младих ове комуне у изградњи социјалистичког самоуправног друштва учине богатијим. Убрзо ће учествовати на локалној радној акцији — изградњи индустријског колосијека у РО «Велепромет», а онда на другима у општини. Започеле су припреме за одлазак у Немилу, 30. септембра, а седму смјену на изградњу другог колосијека пруге Шамац — Сарајево.

Овај договор о наредним задацима послужио је и за сумирање резултата првог учешћа Бригаде на савезним акцијама и да се подијеле одличја.

Бригада је освојила четири редовна и једно ванредно ударништво. РК ССО Македоније додијелила јој је похвалу и предложила за Плакету «Вељко Влаховић». Ударничке значке примило је 19 од 50 бригадира: Фуад Халиловић, Салко Дервишевић, Аган Ферхатовић, Карло Јуришић, Мијо Вуканчић, Ненад Тољевић, Халим Кунић, Игор Дамјановић, Суад Ајдин, Невенко Кувач, Борислав Кисић, Нијаз Ганић, Крсто Ђурић, Смајо Зердо, Дервиша Суџука, Суад Вражалић, Џемал Селимовић, Милан Мирић и Салко Матарација.

Похваљени су бригадери: Ахмет Лимо, Аиша Карамеџић, Салих Лемеш, Срђан Шљивић, Џевад Соколовић, Мидхат Хоџић, Косовка Голубовић, Невен, Рајковић, Џевад Мујезиновић, Ненад Тодоровић,

Свезана Густин и Влајко Крајишник.

Посебну награду Штаба Насеља добио је, као «најбољи крамп» смјене Смајо Зердо. Са Златном медаљом за прво мјесто у трчању на 1.500 метара вратио се Суад Ајдин, а Дервиша Суџука била је најбоља у трчању на 800 метара међу женама. Осам бригадира предложено је за пријем у Савез комуниста (до сада 33 члана). Сви бригадери завршили су понеки курс. Жеља им је да нове лекције из живота и рада науче на сљедећим акцијама и квалитетније се оспособе за извршење наредних задатака у радним и друштвено-политичким организацијама, у ђачкој клубу или на ораници.

Текст: О. КАДРИЋ
Снимац: М. РАДАН

Јубилеј ОРБ «Филип Кљајић Фића» из Зворника

Двадесет година са акцијама

ЗАВИДОВИЋИ, СЕПТЕМБРА — Учешћем на ОРА «Шамац — Сарајево 73» у Населу Завидовићи у шестој смјени Бригада «Филип Кљајић» из Зворника слави својеврстан јубилеј — 20-годишњицу формирања и рада. Прије двије деценије Бригада је формирана и те исте године имала је и своје прво радно доказивање. Учествовала је на изградњи Ауто-пута «Братство-јединство». Од тада па до данас млади из овог града на обалама Дрине, под заставом Бригаде крстаре Југославијом учествујући на акцијама и градећи домовину. За уложени труд нису изостала ни признања. Јарбол Бригаде између осталог, красе и траке «Хероји Сутјеске» и «22. липањ», повеље «Владимир Назор» и «Вељко Влаховић». Прије доласка на изградњу другог колосијека Зворничани су били и у Јасеновцу. За добре резултате у радним и друштвеним активностима Бригада је награђена Траком «Свијету мир».

Момци и дјевојке из Зворника са неколико ветерана, жељни рада и признања, дошли су и на ову акцију да раде и други колосијек изграђују. Посјетили смо их на траси и у Населу. Док су једни, као дежурна бригада, уређивали насељски круг, дотле су други вадили пањеве и затрпавали канале у близини Жељезничке станице у Завидовићима. Својим снажним мишицама као да су жељели да се што прије ријеше посла. Код првог, не малог пања, затекли смо тројицу бригадира како снажно замажују сјекирама и крамповима. Вођа ове тројке Исмет Тарабић нам рече:

— Муче нас ови пањеве, али ћемо их савладати. Не би било добро ако бисмо ми пупустили. Мало је досадно радити овај посао али иде. Бригада је много веселија кад полажемо прагове и шине.

Исметовим ријечима придружују се и остала двојица Беган Ахметовић и Мирко Јовановић. И они обећаше да ускоро неће бити пања гдје је био деценијама и да ће се терен потпуно измијенити.

Код ове групе нађосмо и Драгицу Јешић, бригадну санитарку. Она се брине о здрављу својих другова. Једина је жена из Бригаде која је отишла на трасу. Остале су у Населу и обављале послове дежурне бригаде.

И. К.

ЈАЧИ ОД НЕВРЕМЕНА

Вагони су истоварени

НЕМИЛА, 13. СЕПТЕМБРА — Киша се уротила против градитеља, то би био најкраћи рапорт са трасе од Бегова Хана до Јелине. Киша пада као из кабла, па ипак бригадери шесте смјене из Насеља Немила раде на траси. Истина у уторак су били приморани да се са пруге раније врате у Насеље, а посао ипак није остао незавршен. Прагови су истоварени, а туцаник поравнат.

Данас су бригадери запосјели други колосијек код Топчић-Поља. На програму је истоварање во за — око 300 кубика туцаника и монтажа колосијека. Бригадери који не раде на траси њих око 60 сачињавају ударну бригаду која заједно са радницима ГП «Босна» из Сарајева напада тунел Бистричак са четири стране. И пробијање овог тунела као и тунела Врандук очекује се у току ове недеље. Према томе најкраћи рапорт са трасе од Бегова Хана до Јелине био би: Радови теку по предвиђеној динамици и готово на свим дијеловима трасе улази се у завршну фазу.

М. Ђ.

GRADITELJI PRUGE RADE I UČE

Dragocjene diplome

Kazivanja polaznika raznih kurseva na kojima se osposobljavaju mladi za zanimanja koja su sami odabrali

ŽEPČE, 13. SEPTEMBRA — U svakom omladinskom naselju, pa i ovom u Žepču vladalo je veliko interesovanje za pojedine kurseve. Mladi brigadiri i brigadirke željeli su na taj način iskoristiti svoj boravak na Akciji, da pored svoga doprinosa na izgradnji drugog kolosijeka steknu i neku od kvalifikacija.

Milorad Mandić iz ORB »Svetozar Marković Toza« je nekvalifikovani radnik. Prijavio se za kurs zidara.

— Posao koji radim je vrlo naporan. Kada bih sa uspjehom završio ovaj kurs, diploma zidara bi mi mnogo značila. Bilo bi mi mnogo lakše — kaže Milorad.

Slavica Čorić iz Rogatice pohađa kurs prve pomoći. — Mislim da su ovakvi kursevi vrlo korisni — kaže Slavica. Mnogi brigadiri za kratko vrijeme steknu znanje koje im omogućava da nađu zaposlenje ili da budu raspoređeni na neki bolji posao.

— Zašto baš na kurs prve pomoći?

— Često smo u situaciji da nekome moramo pružiti pomoć. To je bio glavni razlog koji me je naveo da se prijavim za ovaj kurs. Osim toga, medicina me je uvijek privlačila, pa ću poslije završene gimnazije upisati medicinski fakultet. Znanje koje steknem na ovom kursu koristiće mi kada budem student.

Radivoje Nikolić stigao je u Žepče sa čačanskom Brigadom »Filip Filipović«. Radi kao rudar u »Sumadiji«, u blizini Čačka.

— Ranije nisam imao priliku da steknem neku diplomu pa ću nastojati da to učinim sada dok sam na Akciji. Prijavio sam se za kurs zidara. Mislim da će mi biti mnogo lakše nego u rudniku.

— Hoće li biti posla?

— Mislim da hoće. Zidari se mnogo traže. A u tom poslu imam i ranijeg iskustva.

To su samo tri od stotine priča o željama mladih graditelja da se ovdje osposobe ili dokvalifikuju za neko zanimanje.

Akcija im je to omogućila.

N. Z.

Banovićani najbrojniji

NEMILA, SEPTEMBRA — U pet brigada šeste smjene u Naselju Nemila ima 438 brigadira od toga 67 brigadirki i 371 brigadir. Njih 358 su članovi SSO, jedan je pionir, sedmorica su veterani a 157 su članovi Saveza komunista. Najveći broj je onih koji su prvi put na radnoj akciji — 371. Najbrojniji u oni od 18 do 23 godine. Najviše brigadira ima ORB »Sedmi novembar« iz Banovića — 99, a najmanje »Milan Ilić Učo« — 37.

M. Đ.

NA KURSEVIMA U OMLADINSKOM NASELJU DOBOJ

Više od 200 polaznika

DOBOJ, 13. SEPTEMBRA — Brigadisti po dolasku s trase ne završavaju radni dan. Nakon kratkog predaha počinju kursevi u kojima mladi stiču prva znanja o brojnim zanimanjima. U Naselju Doboj najveće interesovanje vlada za obuku vozača »B« kategorije, za tajne fudbalske i košarkaške arbitraže, a veoma dobro su posjećeni i foto-kurs kao i obuka za zidare i tesare. Više od dvije stotine brigadista, uz rad na trasi, prolazi kroz male škole.

B. T.

Predavanja ne prestaju

NEMILA, 13. SEPTEMBRA — Pored svakodnevnog rada na trasi i u tunelu Bistričak brigadiri iz Naselja Nemila postižu zapažene rezultate i u idejno-političkom osposobljavanju. Za tri dana ovdje je održano pet predavanja. Brigadiri ORB »Sedmi novembar« slušali su dva predavanja: »Informisanje u samoupravnom socijalističkom društvu« i »Savez komunista Jugoslavije i politički sistem socijalističkog samoupravljanja«, a ORB »Savo Vujanović« i »Rade Končar« saznali su o »Ratnom putu Prvog proleterskog krajiškog bataljona« i »Međunarodnom položaju Jugoslavije i spoljno-političkim odnosima sa susjednim zemljama«.

Više od 80 brigadira prisustvovalo je predavanjima o Omladinskoj političkoj školi na temu »Nesvrstanost socijalističke Jugoslavije« čiji je predavač bio Drago Terzić iz Zenice, dok je na predavanju Kluba omladinskih aktuelnosti bilo oko 40 brigadira iz dvije brigade — »Savo Vujanović Žučo« i »Rade Končar«.

M. Đ.

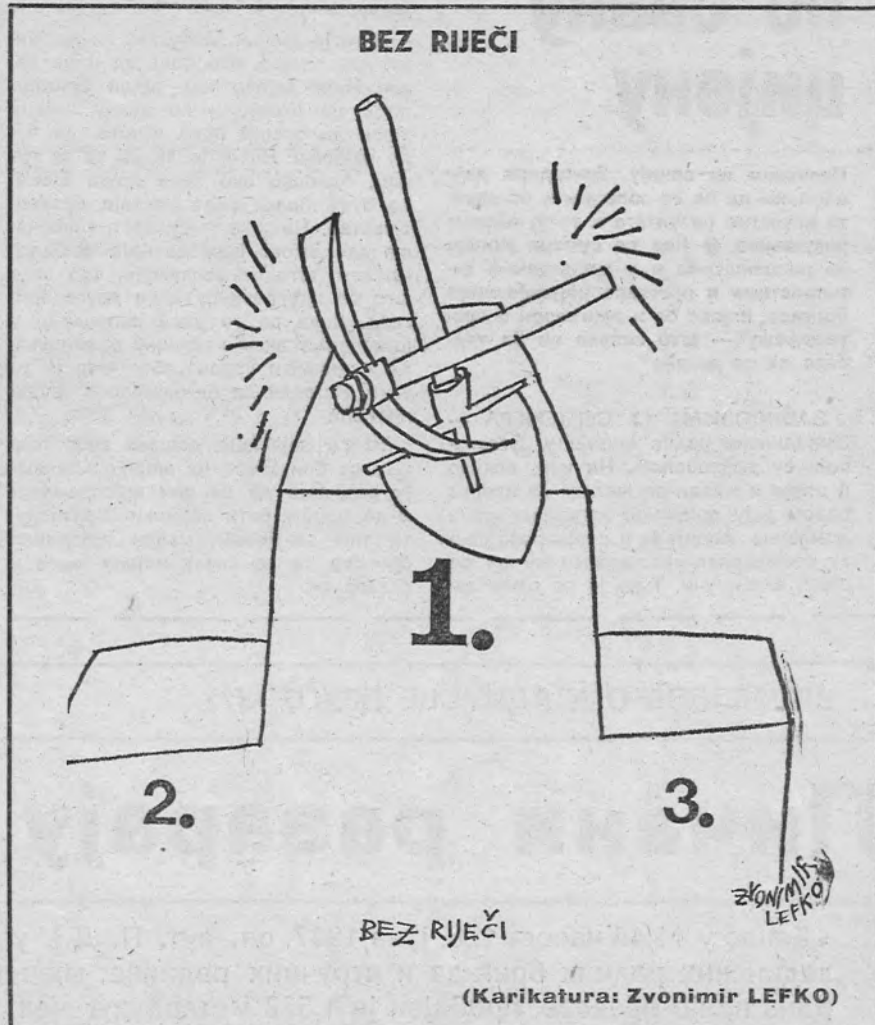
Ispiti za buduće fotografe

ZAVIDOVIĆI, 13. SEPTEMBRA — Nakon povratka ili prije polaska na trasu, zavisno u kojoj smjeni se radi, brigadisti pohađaju jedan od šesnaest kurseva. Najposjećeniji je foto-kurs. Vještinu fotografisanja savladuje 120 brigadira. O tome šta su naučili oni će pokazati danas i sutra kada budu polagali završni ispit. Svoje znanje pokazaće i 89 polaznika kursa prve pomoći.

Omladinsku političku školu pohađa 150 brigadira iz osam brigada. Do sada su održana dva, od ukupno devet predavanja.

Osim predavanja za polaznike Političke škole do kraja smjene biće održana i četiri predavanja za sve brigadire koji se nalaze u šestoj smjeni.

I. K.



(Karikatura: Zvonimir LEFKO)

Ispunjena želja

DOBOJ, 13. SEPTEMBRA — Štab Akcije usvojio je molbu mladih iz Centra za obrazovanje kadrova unutrašnjih poslova. ORB »Mijo Kerošević Guja« uvrštena je u osmu smjenu ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Raspoređena u Naselje Zavidovići.

Nema noći bez brigadirske večeri

DOBOJ, 13. SEPTEMBRA — Smjenjuju se brigade, pjesme i dosjetke. Ni u jednu noć u Naselju Doboj ne ulazi se bez svečanosti u kojima brigadisti iz svih brigada, uz udarnički rad na trasi, pokazuju svoje mogućnosti i na kulturno-zabavnom planu. Sinoć je zajednički program brigada »Akif Šeremet« i »Južnobanatski partizanski odred« privukao veliku pažnju. Za pjesmu i igru dobili su najljepšu nagradu — spontan aplauz.

Sarajevsko veče

ŽEPČE, 13. SEPTEMBRA — U Naselju Žepče »Energoinvestovi«, brigadiri »Pet mladih« održali su sinoć uspješno brigadno veče. Svoje numere, pored ostalih, imali su i njihovi gosti iz Sarajeva, glumci Safet Pašalić i Aleksandar Džuverović, dok se u ulozu voditelja pojavio Sead Arslanagić.

Posjete

Gotovo da ne prođe nijedan dan, a da mladim graditeljima u Naselju Žepče ne stignu gosti iz njihovih gradova. Omladinsku radnu brigadu »Ragib Džindo« iz Rogatice posjetila je juče Dara Novaković, predsjednik OK SSO Rogatica, dok su gosti ORB »Konjuh« iz Živinica bili predsjednik OK SSRN Sulejman Pekušić, Mehmed Bečić, predsjednik Opštinskog sindikalnog vijeća te sekretar OK SSO Zlata Mustafić.

ZAVRŠEN KARATE KURS

Petnaest »žutih«

DOBOJ, 13. SEPTEMBRA — Nakon sedmodnevne obuke šezdeset polaznika karate-kursa u Naselju Doboj sinoć je polagao ispit za žuti pojas. Petnaest učesnika je uspješno savladalo prvu prepreku, a ostali su se morali zadovoljiti — bijelim pojasevima.

Instruktor Ivan Ivandić, mladi karatista iz Sarajeva, pokušao je da u kratkom vremenu polaznicima otkrije dio tajni ovog sporta. Međutim, nije zadovoljan:

— U prošlim smjenama bilo je darovitijih mladića. Radilo se ozbiljnije i rezultat je bio zapaženiji. Ova grupa je imala dobru volju, ali je sa dosta straha počela učiti abecedu karatea, tako da smo mnogo vremena izgubili na »upoznavanju« — kaže Ivandić.

ПРИЈЕ НЕГО ШТО СЕ ДОЂЕ НА АКЦИЈУ

Успјех да, али не и по сваку цијену

Поласком на акцију, бригадири дају обећања да ће се залагати и остварити изузетне резултате и то је сасвим разумљиво. Кад се сумира учинак на радилиштима и у друштвеним активностима и прогласе најуспјешније бригаде, појаве се и приговори о протежирању — што никоме не би требало да се догађа.

ЗАВИДОВИЋИ, 13. СЕПТЕМБРА — Омладинске радне акције у Југославији су добровољне. На њих долазе и стари и млади са жељом да својим радом дају допринос изградњи наше домовине. Акција је и својеврсна школа самоуправљања, долази се да се ради, али и учи. Тако је на свим ак-

цијама, па и на овој »Шамац-Сарајево 78«.

Прије него што се пође на акцију бригадири својој општини, организатору бригаде, дају обећање да ће се трудити и да ће се толико и толико пута вратити ударни. О том се и пјева кад се полази на акцију. Те ријечи се спомињу и кад се ради и кад се забавља. Све се то жели провести у дјело.

И то је добро. Међутим, на акцијама има нешто што понекад и не ваља. Није лијепо кад једна бригада дође на акцију и по свану цијену жели да освоји прво мјесто, да буде најбоља. Не пође ли јој то за руком, односно ако нека друга бригада буде боља, онда настаје незадовољство. Почине гунђање и говорнање да њихова бригада није најбоља, не зато што не заслужује, већ зато што се протектирају неке друге бригаде. Нада се то деси запослени у штабовима акције почињу размишљати и тражити узроне због чега је то тако. Изгледа да одговор није тешко пронаћи.

То се најчешће дешава због тога што се бригадири на акцију испраћају ријечима да су они најспремнији и да морају бити најбољи. Притиснути тим захтјевом, млади појединих бригада, то по сваку цијену желе и остварити.

Зна се десети, рекоше нам у једном бригадирском насељу на прузи Шамац-Сарајево, да у посјету бригади дође комплетно општинско руководство и распитује се какви су резултати. То је добро. Али није добро кад почну да питају зашто њихови бригадири нису најбољи. Почине и прекоријевање. Са истим питањем, још са додатком, да се други форсирају, знају општински руководиоци доћи и у штабове.

Зар је то потребно? Треба ли стварати нездрав однос међу бригадама и бригадирима? Зашто поједини другови кад дођу у бригаду или насеље младима свог краја не говоре да нису само проценти, квалитетна обиљежја, и најбитнији на једној акцији?

Све су то питања на која је лако дати одговор. Потребно је мало трезвеније мислити и не бити оптерећен успјехом.

Зна се да су акције својеврсна школа самоуправљања, својеврсна новачница братства и јединства. То бу мјеста гдје, градећи домовину, млади стичу нова познанства, пријатељства. Нису ово фразе. Ово је истина коју зна свако ко је био на акцији. То би требало да знају и имају на уму и они који бригадирима понушавају наметнути, по сваку цијену, да они морају бити први.

И. К.

Називања ветерана

У Бригади која носи очево име

Вера Лекић је била најсретнија кад је сазнала да ће бригада с којом ће радити носити име њеног погинулог оца

Још једна прича из Насеља Немеља, прича за новине, да и други сазнају како је бригадирка-ветеран Вера Лекић (52) из Аранђеловца, два дана прије поласка на Акцију »Шамац-Сарајево 78«, до знала да ће њена бригада носити име њеног оца — Милана Илића Чиче.

— Нико тога дана није био сретнији од мене — каже Вера Лекић и додаје: — Отац ми је погинуо 21. јануара 1942. године, код Хан-Пијеска, као заменик команданта Првог шумадијског одреда. У породици нас је било деветеро деце. Члан сам СКЈ од 1947. године, а скојевка сам од 1944. године.

Вери Лекић није ово први пут да учествује на радној акцији. Учествовала је и на једној радној акцији 1944. године на сјечи дрвета за болницу на планини Рудник. Рођена је у Трешњевци, петнаестак километара од Аранђеловца.

— Први пут учествовала сам на радној акцији 1944. године, а други пут, три године касније — 1947. године на изградњи пруге Шамац — Сарајево, код Бегова Хана. Једва чекам да поново радим на овој дионици другог колосека пруге, јер наша траса се протеже од Бегова Хана до Станице Јелина. Последњи пут учествовала сам на радној акцији пре двадесетак година на изградњи Ауто-пута Јасеник — Смедеревска Паланка код Бошњаци и Спацве.

Од радних акција на којима је била Вера Лекић до данас много се тога измијенило.

— Како да не. Сећам се као да је то јуче било када сам радила на изградњи првог колосека пруге Шамац-Сарајево. Услови онда и сада не могу се ни поредити. Прво, смена је трајала два и по месеца, купали смо се у вагону на прузи, а јели из порција које смо сами морали опрати. Данас, међутим, имамо идеалне услове — од смештаја до исхране — каже Вера.

Од септембра 1947. до септембра 1978. године прошло је тридесет и једна година. Вера Лекић, међутим, и овај пут дошла је на радну акцију да равноправно са осталим из ОРБ »Милан Илић Чича« ради на траси, да истовара туцањик, прагове, да да свој допринос изградњи и другог колосијека пруге.

— И пре тридесет и једну годину радила сам у септембарској смени. У нашој бригади има шест ветерана, али нам године не сметају да радимо као и млади. Убеђена сам да ћемо наше обећање дато другу Титу испунити и да ће пруга бити завршена на време — до Дана Републике — рекла је на крају овог кратког разговора Вера Лекић.

М. ЂУЛАН

ВРЕМЕПЛОВ ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ (2)

Личани разарају стијене

»Данас у 11.45 часова (28. јуна 1947. оп. аут. П. Д.), уједињеним напорима омладинских радних бригада и стручних радника, мјесец дана прије рока и 17 дана прије обавезе, пробијен је 1.528 метара дугачак тунел Врандук, највећи објекат на омладинској прузи Шамац — Сарајево« — писало је у саопштењу Главног штаба омладинских радних бригада и Управе градилишта пруге

Проширење калоте почело је априла 1947. године, а већ у мају и бетонирање сводова. Радови су напредовали према предвиђањима, казивао је Петар Боснић, тада млади техничар, са једногодишњим искуством у раду са пругом Брчко — Бановићи, а на изградњи првог колосијека од Шамаца до Сарајева, шеф 34. дионице шесте секције.

Боснић се сјећа да су са минерима на излазној страни Врандука радиле сљедеће бригаде: Друга и Четврта минерска, које су се обавезале да ће остати на тунелу до завршетка радова, затим Друга грчка »Георги Сијандос«, Прва грчка »Епон«, Шеста осјечка и Брдско-планинска бригада. У првој смјени радила је и новосадска бригада »Млади пролетер«, а 34. дионица је била права мала варошица са више од двије хиљаде становника.

Сјећања професора дра Петра Боснића са тунела Врандук понављају се везана за неуморне и храбре минере. Били су то Личани, који су муњевито разарали стијене Врандука. Тешкоће у снабдијевању са материјалом надокнађивали су изузетно добри сарадници. Остало је за незаборав неколико имена, као што је Перо Стипанчић, по словоја наклоњен техници, а права задовољство је било сарађивати са минерима Манетом Косовцем, Орлићима Душаном, Ђуром и Јовом, те Јелићем. Цијела та дружина



Проф. др Петар Боснић



Јунаци Врандука: Емил Јаначен, Стано Томић и Марно Крзнарић, двојструки ударници међу минерима

је из личког Бриња, која није признавала препреке, а бригадирски занос савладавао је све тешкоће.

Бригадири и градитељи тунела Врандук у изванредној организацији посла имали су и примјерну са радњу. Сви су неуморно радили и мислили, имали су одријешене руке и повјерење које се ни у једном тренутку није смјело прокоцкати. Из дана у дан превазилазили су сва очекивања оствареним учинцима и роковима. Није било лако савладавати воду. Вентилација последије експлозије мина није била добра, а радило се уз помоћ компресора. Каробитне лампе су градитељима освјетљавале радилиште, а вагони са материјалом из Врандука излијетали су брзо, бригадири су диктирали темпо, јуриле су норме. Велики број њих није желио да излази из тунела да би се урадило што више.

И данас на Врандуку бије се битка за други тунел, другог колосијека, а међу минерима је и Уле Хусовић, који је пролазио кроз брдо у првом тунелу, за њега је мина и хранилељ и душман, руши и не признаје ни најбоље мајсторе ако су неопрезни. Радости побједи над врашким тешком грдосијом као што је Врандук надвладава све тешкоће. И Крајишник Радета Ђенађија је сада ветеран на другом тунелу. Јуришали су јунаци Врандука и у јуришу прошли.

Перо ДРЉАЧА
Сутра: Телеграм другу Титу